

Eeva Siukosaari (os Puustinen)

MUISTOJA KAUPPAKORKEAKOULUSTA V. 1954–1957

Opiskelun alku, syksy 1954

Meitä oli kolme luokkatoveria Tampereelta, Helena Schreck, Outi Pajumaa ja minä Eeva-Kaarina Puustinen. Aloitimme syksyllä 1954, vain parin vuoden vanhassa upeassa Kauppakorkeakoulun rakennuksessa. Aloittaneita kaikkiaan 254, joista n. 2/3 ekonomilinjalla ja 1/3 kirjeenvaihtajalinjalla, kuten me.

Aluksi piti tehdä lukujärjestys ja löytää luokat. Se olikin hankalaa, kun luokkia tuntui olevan ainakin yli neljäsataa. Onneksi selvisi kerroksiin perustuva numerointi.

Meille annettiin omat lukolliset kaapit, jotka olivat ala-aulasta pari rappua alaspäin. Matkan varrella oli portaiden kummankin puolen suuret vessat asianmukaisesti kummallekin sukupuolelle. Nyt ne näyttävät olevan pois käytöstä!

Aulassa oli kirjakauppa, josta ostimme oppikirjat ja muut tarvikkeet. Lukukausimaksun suuruutta en muista, mutta se oli ilmeisesti huomattava kurssitoverienikin mielestä.

Opinnot ja tentit

Koulumuotoinen opiskelu sopi minulle hyvin. Käytiin joka päivä luennoilla. Välitunnit vietettiin usein raflassa. Monella oli "raflatiede" pitkänä, mikä saattoi haitata valmistumista. Ainakin siellä poltettiin aivan valtavasti, ilma oli harmaana savusta ja vaatteet haisivat kotona. Raflaradio tiedotti ajankohtaisista tapahtumista, vaikkapa osallistumisesta "Massamarssiin" Hanken vastaan. Reitti alkoi koululta ja maalina oli Kalastajatorppa. Hanken voitti.

Mieleen jääneitä opettajia oli muutama. Professori Hugo Raninen opetti kauppaoppia oman väitöskirjansa "Valmiin puutavaran kauppa" pohjalta. Totta kai puuteollisuus oli Suomen tärkein teollisuuden ala siihen aikaan, mutta että koko lukukausi käytettiin tähän! Toinen yksipuolinen luennoitsija oli Mika Kaskimies. Hänen väitöskirjansa käsitteli kulutustavarain jakeluteiden rakennetta. Suomen kauppahan on edelleenkin keskusliikkeiden hallussa. Täältäkään ei saatu kunnon kauppaoppia. Kirjoista löytyi tosi elämässä tarvittavat tiedot.

Talousmaantiedon rutikuiva professori Joh. Kaikko yllätti kerran opiskelijansa, kun nimenhuudossa erään opiskelijan nimen kohdalla ei tullut vastausta: "Eikös hänellä olekaan yhtään ystävää .." Puhutun saksan kielen lehtori Carl-August von Willebrand jujutti meidät puhumaan saksaa kanssaan, vaikka hänen sukunsa oli asunut vuosikausia Suomessa. Pitkän ranskan lehtori Reino Hakamiehen muistan sivistyneenä ja monipuolisena opettajana. Englannin opettaja Erik Erämetsä oli englantilaisen gentlemannin tapaan pukeutunut.

Tentit kirjoitettiin ruudulliselle paperilla käsin lyijykynällä. Tulokset ilmestyivät aikoinaan ilmoitustaululle. Jos meni läpi mentiin hakemaan professorilta merkintä opintokirjaan.

Opinnot sujuivat kohdaltani koko lailla hyvin ottaen huomioon vilkkaan osakuntaelämän. Valmistumista uhkasi pikakirjoituksen tentti. Se ei ollut minun lajini. Jouduin aikanaan käyttämään sitä ollessani ministeri Rainer v. Fieandtin sihteeri. Sen koomin sitä ei ole tarvittu.

Kauden aloittivat syystanssiaiset KY:n juhlasalissa. Frakki ja iltapuku tietysti. Onneksi äiti osasi ommella.

Helmikuussa Antti Chydeniuksen päivänä pidettiin vuosijuhla, joka oli näistä juhlallisin. Sitä varten harjoiteltiin viikkokausia franseesia. Juhlat pidettiin koulun suuressa juhlasalissa. Sen avasi inspehtori professori Hugo Raninen poloneesilla parinaan kunnan emäntä.

Upseerien naamiaiset vaativat naamiaisasun. Kekseliäisyydellä siitä selvittiin aika pienin kustannuksin. Jatkot pidettiin KY:n kerholla. Nerokkaat isännät olivat saaneet lainaksi pulsaattoripesukoneen. Siihen tehtiisiin boolia. Ensin kaadettiin koneeseen greippikorillinen ja sitten vasta gini. Väärä järjestys! Blandingia oli paljon enemmän ja pitoisuus jäi pieneksi.

KYL järjesti Konserttitanssiaiset koulun suuressa juhlasalissa. Pukukoodi smokki.
Kuvassa vas. Maija-Liisa Valle, Heikki Valle, Leena Aaltonen, Raimo Aaltonen, Asko Siukosaari (ent. Saarinen) Eeva Siukosaari (os Puustinen), Helena Nordström (os Schreck) Veli Nordström

Lisäksi oli tansseja KY:llä, Polilla, Bottalla ja muissa osakunnissa.
Juhlajuomana oli Elysée, gini ja greippi, ja joillakin kovilla tyypeillä viski.

Pikkujouluja vietettiin yhdessä professoreiden kanssa. Kuvassa rehtori Kaarlo Hilden ja professori Hugo Raninen.

Kerhot

Eri kielillä oli omansa. Mm upseereilla, autoilijoilla, valokuvaajilla, kemian harrastajilla omansa. Tytöille oli oma naisten kerho, jolle remontoitiin oma huone ja siellä oli ompelukone.

Suosituin oli Käytännön Kerho, jonka puheenjohtaja oli Ivar Ensimmäinen Käytännöllinen Lillak.

Kerho järjesti hyviä ekskursioita.

Kuva vuodelta 1957, retki Valkeakoskelle Yhtyneitten Paperitehtaille vieraaksi. Kuvassa vuorineuvos Juuso Walden, Lauri Tähkä, Adolf Niiranen, tuntematon, Juuso Walden jr, Veli-Pekka Kokko, loput tuntemattomia

Ikimuistettava oli tutustuminen Suomen ensimmäiseen (?) tietokoneeseen PYP:ssä. Se oli huoneen kokoinen. Kuvassa näkyy sen aikainen pukeutuminen. Pojilla kaikilla kauluspaidat, solmiot ja useimmilla KY:n vihreä takki. Tyttöillä oli vastaavasti vihreä villatakki.

Tietokoneista ei tiedetty mitään, apuvälineet olivat laskutikku ja Brunswiga, pieni pyöritettävä laskukone. Tietysti oli myös nauhalaskukoneita. Opintotoimiston virkailijoilla oli ovela laite opiskelijoiden tietojen hallintaan: reikäkorttijärjestelmä.

Mursujaiset

Syksyllä opintojen alettua ruvettiin keräämään mursupisteitä mursujaisia varten.

Mursujaisten jälkeen olit täysivaltainen KY:n jäsen, sait oranssivihreän kuntanauhan ja ylioppilaslakin vuorin, sekä KY:n merkin lakkiin.

Pisteitä varten tehtiin kaikenlaisia pikku hommia. Mm minä maalasın julisteita, jotkut kantoivat tuoleja, vahtivat takkeja yms.

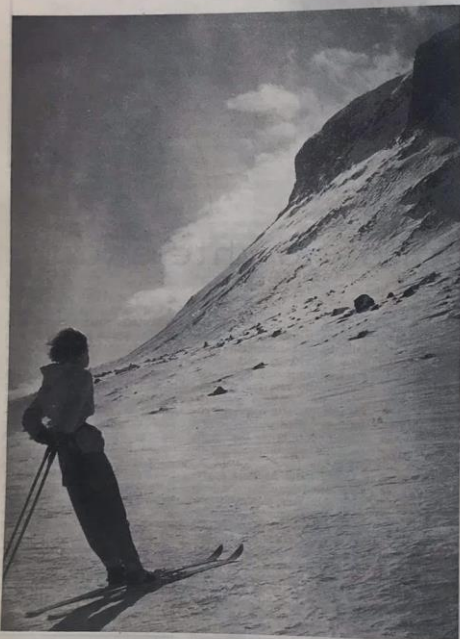
Kuvassa Raimo Lintuniemi mursupalvelussa lähdössä hakemaan kahvia vanhemmille tieteenharjoittajille. Vas. Outi Pajumaa, Eeva Siukosaari, Pulmu Heinonen. Raimo tuli sittemmin tunnetuksi suosittuna juontajana radiossa. Kuva vuodelta 1955, otettu Kauppakorkean raflassa.

Mursulauma 1954

KY Sanomat

Talvinen luonto kutsuu!

10

Mukava »laiskanlinna»,
Boston-tupakan ja —
elokuva silmiesi edes-
sä! Voitko enää pa-
remmasta uneksiakaan?

SAIMME TELEVISIONI!

Kari Penttilä

»Boston luo miellyttävän ilmapiirin», tai kuinka kuulukaan päivän tunnuslause. Eikä tämän oikeutusta voi kukaan paremmin puolustaa kuin se piiri, joka illasta toiseen istuu mukavasti nojatuolissa — karistaen lattialle huomaamattaan puhtainta puhtampaa boston-tuhkaa — ja seuraa Amer-tupakan lahjoittaman television kuvalevyn toimintoja. Innostus tv-katseluun on ollut luvalla sanoen melkein päliian innokasta uhmaten jo tilastoa, kansantaloutta tai mitä olivatkaan itsekkullakin aineet talvikauden tenttiohjelmassa.

Television katselijat muodostavat jo oman vakinaisen yhteisönsä kunnassamme, vaikkakaan kerho ei vielä ole perustettu. Tälle piirille on ehtinyt vakiintua myöskin muutamia tyypillisiä tunnusmerkkejä. Jokainen tv:n katselija on vastaanottimen asiantuntija, jota tarvitaan erikoisesti kuvaputkea viritettäessä. Kerrottakoon vain esimerkkinä, kuinka eräänä iltana tv:n hetki oli jälleen tullut, mutta kuvaputkesta ei näkynyt mitään. Tällöin kokoontuivat antennin asiantuntijat taholleen pohittamaan lähi- ja kaukoantennin asettelua — termejä, jotka kuuluvat jokaisen tv:n asiantuntija-

jan normaaliin sanavarastoon. Loppujen lopuksi oli antennin reikiin kytketty sälekaihtimen narutkin, kunnes vaatimaton ääni yleisön joukosta tiesi kertoa, että lähetyks alkua vasta puolen tunnin kuluttua. Tv:n katselijoiden tunnusmerkkejä on myöskin hyvä arvostelukyky, joita ei saa välttää edes kelpo isäntämme housujen huonot »prässitkään». Miltonin mainosohjelmassa. Jatkaksemme vielä näitä tunnusmerkkejä huemme niihin myöskin huovan, johon käärtynytneä, without tai avec, tv:n katselu muodostuu huomattavasti mielenkiintoisemmaksi. Vaikka joku em. tunnusmerkeistä sattuisi puuttumaankin, on kaikille kuitenkin yhteistä tavaton innostus asiaan, kuten jo tuli mainituksikin. Jos ekonomikerho tai liiketalousnaiset ovat varanneet kerhon oman tilaisuutensa, ei mieliala ole päässyt sanottavammin kiihtymään. Vastaanotin kannetaan vain vaikkapa neiti Kiukkosen eteiseen, päästä, ettei ohjelma jää näkemättä.

TV on siis saapunut KY:lle. Pehmeän boston-savun leijussa ilmassa suoristaa katselija nojatuolissaan jalkansa ja kohdistaa vilpittömän kiitoksensa lahjoittajalle.

11

Aukeama lehdestä 1/1958. Olimme saaneet lahjoituksena television kerholle.

KY:n sanomat

AIESEC CONGRESS IN FINLAND

1954

N:o 2 (19) Maaliskuu 1954

On luvut aivan rempallaan
ja tentit vanhennee
ei taskussa oo tupakkaa ja mieltä kirvelee.

On naisten konstit moninaiset
se näkyy kuvasta
kun kaveri on synkkänä
on heillä tupakkaa.

Kas, viimein häipyi murheet pois
suurkiitos BOSTONIN.
Jos neuvon Sulle antaa saan
Sir — SIIRRY BOSTONIIN!

BOSTON

KOULUMME POIKIEN COLLEGE TAKKI

ON SAAVUTTANUT SUUREN
SUOSION — EIKÄ IHME.
MITÄ TAKKIEN
TEKOTAPAAN TULEE, NIIN
SIITÄ VASTAAMME ME —
NE OVAT LUJIA, RYHDIK-
KÄITÄ JA SAUMAT PITÄVÄT
KUTINSA.

*

NYT MURSUNKIN
TILATTAVALISSA!

*

TERVETULOA MITTAUKSEEN!

Verha

Et. Esplanaadink. 18

Nostalgisia ilmoituksia KY Sanomista.

1950 perustettu Amer-Tupakka Oy oli monessa mukana sponsorina. Sen omisti Ekonomiliitto, KY, Insinööriliitto ja teekkarit.

College-takki oli pojilla tyylikäs ja monella käytössä.

Kesätyöpaikat

Tietysti oli tarpeellista löytää kesätyöpaikka. Mieluiten ulkomailta. AIESEC-järjestön kautta pääsi muutamiin maihin, mm Saksaan. Minä halusin Englantiin, sinne ei ollut vaihtoa. Sain järjestettyä paikan Akateemisten Naisten kautta. Ei tosin mitään koulutusta vastaava työtä, vaan vähän niin kuin piikomista, sänkyjen petaamista, teen laitto Crosby Hallissa Lontoossa. Se oli Hostel for University Women, sijaitsi hienolla paikalla Chelseassa aivan Thamesin rannalla. Palkkaa ei ollut asunto ja ruoka kylläkin. Kaikesta huolimatta hyvä kokemus. Seuraavana vuonna olin kesätyössä Valtameri Oy:ssä. Sitä seuraavana olinkin jo päättänyt opinnot ja olin vakituksessa työssä Enso-Gutzeit Oy:ssä. Mutta se onkin sitten jo toinen juttu ...

Eeva Siukosaari 6.7.2021